

[H. C. Hansen.]

Jeg synes nemlig, at når vi i øjeblikket oplever den økonomiske udvikling omkring os, som vi alle kan følge hver eneste dag gennem presse og radio, er der vist ikke så forfærdelig megen anledning til lysmaleri. De af os, der i morges åbnede vore aviser, fik en fornemmelse af, hvad det er, England står overfor, hvad det er for foranstaltninger, den engelske konservative regering er i færd med at sætte i værk. Man kan meget vel diskutere både det ene og det andet politiske i de foranstaltninger, som den engelske regering iværksætter, og der vil utvivlsomt i England blive stor politisk strid derom, men baggrunden, det hårde økonomiske pres, som England står overfor, og den direkte virkning for os, den yderligere nedskæring af importen, som England under den konservative regering går ind for, den må da vistnok give os et og andet at spekulere på herhjemme.

Eller lad os tænke på Frankrigs stilling, Frankrig, som simpelthen har suspenderet enhver foranstaltning i forbindelse med liberaliseringen. Der kunne nævnes andre eksempler af tilsvarende karakter, som gør, at man nok synes, det er rigtigt at tage de alvorlige sider af den økonomiske udvikling i betragtning ved vor egen vurdering af de fremgangsmåder og metoder, som vi måtte finde på at følge herhjemme i den kommende tid.

Handelsministeren fremhævede i sin tale forskellige forhold, der har bidraget til den stedfundne bedring i valutasisituationen. Bytteforholdet er blevet gunstigere, fragtindtægterne er gået op, udenlandske varekreditter er blevet udnyttet i større omfang end hidtil, og forbrugsbegrænsning og kreditstramning har påvirket im- og eksport. Handelsministeren gjorde ikke noget forsøg på at afveje virkningerne af hver enkelt af de af ham selv nævnte faktorer, og jeg erkender, at det er vel også uhyre vanskeligt at gøre. Ikke desto mindre må det siges at have en ganske overordentlig væsentlig interesse.

Et af de spørgsmål, som må interessere os i høj grad, er: I hvilket omfang er der sparet udenlandsk valuta ved, at vor industriproduktion i sidste kvartal af 1951 lå 7—8 pct. lavere end i sidste kvartal 1950, og ved, at vi nu har fået 20 000—30 000 flere arbejdsløse end på samme tidspunkt i fjor. Det er et temmelig afgørende og væsentligt spørgsmål. Skal vi drøfte vor fremtidige valutapolitik, så bør man indstille sig på at besvare dette spørgsmål, for det er indlysende, at det vil blive svært for regeringen, går jeg da ud fra, at samle til-

slutning til en frigørelse af handelen, hvis dette som en forudsætning har, at vi fremover skal fastholde en stadig reduktion i produktion og beskæftigelse. Socialdemokratiet vil i hvert fald for sit vedkommende ikke være med til en sådan fremgangsmåde som den, der her kan være tale om.

Handelsministeren gik som sagt ikke nævneværdigt ind på disse problemer, men oplyste derimod, at trods den indtrufne bedring i betalingsbalancen regner regeringen med, at der i 1952 vil blive et underskud på betalingsbalancen på ca. 330 mill. kr. Jeg går ud fra — jeg siger det for en ordens skyld —, at det er regeringens skøn, og at det også dækker statsministerens skøn. Det er meget rart at vide, for man ved ikke, hvad statsministeren i givet fald ellers kan finde på at sige på et kommende mødeovre i Vestjylland. Men det er vel altså regeringens skøn, der her er tale om, når der påregnes et underskud på 330 mill. kr. Det er rigtigt, som handelsministeren selv har påpeget, at dette kan ændres ved relativt små forskydninger i den handelssituation, vi kommer ud for. Forskydninger både til den ene og den anden side må dækkes ved brug af valutaeserver og heraf en meget væsentlig del træk på vor dollarkonto. Disse ikke særlig lyse fremtidsudsigter medfører i sig selv — og det blev da også fremhævet af den højtærede handelsminister —, at der må udvises forsigtighed i vore dispositioner fremover. Denne betragtning synes jeg er rigtig. Men sammenlign den med talerne rundt omkring i landet, når indenrigsministeren meddeler, at man til foråret vil lukke en mængde af varedirektoratets kontorer — og statsministeren siger noget tilsvarende, og regeringspressen lancerer officielt de lyse lettelsers muligheder; det er f. eks. regeringspressen, der har startet den historie, det ærede medlem hr. Oluf Pedersen kørte på i går, han fik jo oplægget gennem den konservative presse og venstres presse, og han var ikke længe om at tage vinket op herinde. Det forekommer mig at være en noget anden snak end den tale, som den højtærede handelsminister fører om, at der må vises forsigtighed i vore dispositioner fremover.

Må jeg her i en parentes indskyde en lille bemærkning. Jeg går ud fra, at vi allesammen vil være interesseret i, såsnart det kan lade sig gøre, og i den udstrækning det er muligt, at afvikle kontrollen med import og eksport herhjemme; men jeg synes alvorlig talt, at det er lidt for flot, når man uden på forhånd at sige et ord til de mennesker, det drejer sig om, som indenrigsministeren gør det, lancerer den udtalelse, at man håber